

© Рада Європи/Європейський суд з прав людини, 2012. Цей переклад було замовлено за підтримки Цільового фонду «Права людини» Ради Європи (www.coe.int/humanrightstrustfund). Він не є зобов'язальним для Суду. Для отримання додаткової інформації див. повне посилання на авторське право в кінці цього документу.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Інформаційний бюлетень про практику Суду № 154

Липень 2012

Дордевіч проти Хорватії (Đorđević c. Croatie) - 41526/10

Рішення 24.7.2012 [Секція I]

Стаття 3

Позитивні обов'язки

Інвалід, який зазнавав жорстоких і постійних образ з боку сусідських дітей:
порушення

Факти – Перший заявник, інвалід, що хворіє на фізичну і психічну хворобу, мешкав разом із своєю матір'ю, яка є другою заявницею, у квартирі на першому поверсі. Двоє заявників скаржились на те, що у період з липня 2008 року по лютий 2011 року, їм брутально докучали діти, які відвідували сусідню початкову школу, і що владні органи не захистили їх належним чином. У згаданий період діти завдавали неприємностей заявникам, натискаючи на квартирний дзвоник у будь-який момент доби, плювалися на першого заявника, били і штовхали його, обпалювали цигарками руки, чинили безладдя на балконі заявників, викрикували непристойності. Ця агресія глибоко занепокоїла першого заявника, спричинивши йому страждань. Двоє заявників неодноразово скаржилися до численних інстанцій, зокрема до соціальних служб і медіатора. Вони також неодноразово зверталися до поліції, щоб повідомити про це безладдя і попросити про допомогу. Після кожного дзвінка, поліція прибувала до заявників, іноді запізно, іноді задовольняючись самими лише зауваженнями на адресу дітей, наприклад, зникнути, або припинити чинити галас. Поліція також опитала численних учнів і прийшла до висновку, що навіть якщо діти жорстоко поводитися із першим заявником, вони занадто малі, щоб нести кримінальну відповідальність.

Право – Стаття 3 (перший заявник) : Перший заявник зазнавав брутальних образ постійно, через що почувався беззахисним і сповненим страху, під час тривалих періодів. Одного разу його було поранено фізично. Це погане поводження було достатньо значним, щоб досягти сфери дії статті 3.

Жорстокі акти, заборонені статтею 3 вимагають, як правило, вжиття кримінальних заходів проти тих, хто їх чинить. У даному випадку, тим не менш, більшість вірогідних авторів жорстоких діянь були малолітніми особами, що мали по чотирнадцять років, і тому, згідно положень національного права, щодо них не можна було застосувати кримінальну відповідальність. Крім того, виявлені акти, взяті окремо, не уявляють собою кримінального злочину, проте, розглядувані в цілому, вони порушували статтю 3. Таким чином, у справі йдеться про позитивні обов'язки держави, у випадку який залишається поза сферою кримінального права, про який компетентні державні органи були повідомлені, а саме про важливі факти брутальних образ проти інваліда, хворого на психічну і фізичну хвороби. Органам було відомо про акти брутальної образливої поведінки із самого їх початку, а отже вони були зобов'язані вживати заходів, які можна було від них виправдано очікувати, для того, щоб захистити першого заявника. Хоча поліція допитала кілька дітей, які були під підозрою, і адміністрація школи обговорила проблему з учнями та їх батьками, проте не було здійснено ніякої серйозної спроби з'ясувати, що насправді відбувається, або щоб усвідомити систематичність подій, тому не було вжито жодного адекватного заходу. Поліція не здійснила ніяких ефективних дій : не було прийнято жодного конкретного рішення, і не було передбачено ніякого механізму нагляду, щоб попередити акти брутальної поведінки. Суд особливо вражений відсутністю реального інтересу з боку соціальних служб, і відсутністю будь-якої дії, яка свідчила б про здійснення консультацій із дитячими психологами, які могли б розробити конкретні рекомендації. Першому заявникові не було надано ніякої підтримки. А отже, компетентні органи не вжили ніяких заходів, яких можна було виправдано очікувати від них, для того, щоб захистити першого заявника, у той час як можливо було передбачити, що брутальні образливі дії щодо нього продовжуватимуться.

Висновок : порушення (одноголосно).

Стаття 8 (друга заявниця) : Знущання, яких зазнав перший заявник, мали, безперечно, вплив, на особисте і сімейне життя його матері. Зважаючи на висновок про те, що національні органи не перешкоджали знущанням з першого заявника, Суду залишається також визнати, що ці органи також не захистили належним чином другу заявницю.

Висновок : порушення (одноголосно).

Стаття 41 : загальна сума у 11 500 євро на відшкодування моральної шкоди.

© Рада Європи/Європейський суд з прав людини, 2012.

Офіційними мовами Європейського суду з прав людини є англійська та французька мови. Цей переклад було замовлено за підтримки Цільового фонду «Права людини» Ради Європи (www.coe.int/humanrightstrustfund). Він не є зобов'язальним для Суду; також Суд не несе жодної відповідальності за його якість. Його можна завантажити з бази рішень Європейського суду з прав

людини HUDOC (<http://hudoc.echr.coe.int>) або з будь-яких інших баз даних, в яких Суд його також розмістив. Його можна відтворювати в некомерційних цілях за умови, що будуть зазначені повна назва справи та посилання на авторське право і Цільовий фонд «Права людини». Для використання будь-якої частини цього перекладу в комерційних цілях слід звертатися за наступною адресою: publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int